

Nr 331.

Av herr **Hagberg** i Luleå m. fl., om avskaffande av accisen på margarin och andra fettvaror.

Margarinaccisen är en av de indirekta skatter, som hårt och orättvist drabbar de fattigaste och lägsta inkomsttagarna i vårt land. Vid några föregående riksdagar har förslag framförts i syfte att avskaffa denna typiska fattigmansskatt, men riksdagen har icke velat bifalla dessa förslag, enär den förmenat att margarinaccisen skulle kunna driva upp smörpriset. Vi ha företrätt den meningen, att detta syfte inte kunde uppnås på sådana vägar, enär det i vårt land finns en stor kategori människor inte minst inom jordbruket, som av ekonomiska skäl äro tvingade att avstå från smörkonsumtion. Det har icke varit smakskalet, icke motvilja mot smör, icke protest mot det högre smörpriset utan uteslutande det ekonomiska tvånget som utvecklat margarinkonsumtionen. En accis, som syftar till att minska margarinkonsumtionen, får därför den enda konsekvensen att den minskar vårt lands fettkonsumtion med de ödesdigra följder detta måste ha för folkhälsan.

Glädjande nog har inte margarinskatten hittills orsakat en minskning av margarinkonsumtionen. Den har här tvärtom ökat. Detta faktum undergräver helt argumentationen för margarinskatten. Då margarinkonsumtionen, trots skatten, ökats, samtidigt som smörkonsumtionen ökat, är det alldeles påtagligt att skattens verkningar ligger på ett helt annat plan än den föregivna.

Margarinskatten har blivit en *finansskatt*, precis som från vårt håll förutsagts. Den anskaffar vissa inkomster, som tagas från vårt lands fattigaste och lättar »trycket» på de rika och de stora inkomsttagarna. Det bör vara på tiden att den avskaffas. Margarinet bör göras tillgängligt för de fattiga på billigaste villkor. Denna uppfattning borde delas av representanterna för Sveriges arbetare och bönder. Vi föreslå alltså,

att riksdagen beslutar avskaffa accisen på margarin och andra fettvaror.

Stockholm i januari 1937.

H. Hagberg.

Knut Senander.

J. H. Brädefors.

